

РЕШЕНИЕ

№ 6889

гр. София, 22.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 22.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ива Кечева

ЧЛЕНОВЕ: Златка Илиева

Силвия Житарска

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **7669** по описа за **2021** година докладвано от съдия Ива Кечева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба, подадена от С. А. С. срещу решение от 21.04.2021 г., постановено от Софийски районен съд, НО, 107 състав по нахд № 469/2021 г.

С обжалваното решение е потвърдено наказателно постановление № 246/30.10.2020 г., издадено от директора на Областна дирекция по безопасност на храните - С. град /ОДБХ- С. град/, с което на касатора, на основание чл. 449а, ал. 1 от Закона за ветеринарномедицинската дейност/З./, е наложена глоба в размер на 300 лева за нарушение на чл. 51, ал. 1 З..

Касаторът посочва, че е в лошо здравословно състояние, поради което не е имал възможност да премахне кошерите. Счита, че същите не са създавали неудобство, тъй като в тях вече нямало пчели. Същевременно касаторът посочва, че пчелите са от защитен вид.

Ответната страна - Областна дирекция по безопасност на храните - С. град, чрез адв. Б., изразява писмено становище за неоснователност на жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че касационната жалба е неоснователна, а обжалваното решение следва да бъде оставено в сила.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на

страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал.1 АПК и от надлежна страна. Разгледана по същество е неоснователна.

Решението на районния съд е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу наказателното постановление, не са изтекли сроковете по чл. 34 ЗАНН, не е изтекла абсолютна погасителна давност за административно-наказателно преследване.

СРС е възприел следната фактическа обстановка: на 02.07.2020 г. комисия, в състав от двама главни инспектори в отдел „Здравеопазване на животните“ при ОДБХ-С. град и старши експерт в районна администрация на район „К. поляна“ при СО, извършила проверка на адрес в [населено място],[жк], [жилищен адрес] където живеел С. А. С.. В хода на проверката било установено, че на терасата на апартамента, С. отглежда два броя кошера - пчелни семейства. Извършена била служебна справка, при която било установено, че С. С. не е регистриран като собственик на животновъден обект. Съставен бил акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ за нарушение на чл. 51, ал. 1 от Закона за ветеринарномедицинската дейност. Въз основа на АУАН било издадено обжалваното НП, с което на С. С. е наложена глоба в размер на 300 лева на основание 449а, ал. 1 от Закона за ветеринарномедицинската дейност за нарушение на чл. 51, ал. 1 от същия закон.

При тези факти, СРС е приел, че описаното в НП административно нарушение на чл. 51, ал. 1 Закона за ветеринарномедицинската дейност е осъществено и законосъобразно е ангажирана отговорността на лицето на основание чл. 449а, ал. 1 от същия закон.

Както правилно е приел въззивният съд, в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесулни нарушения, обуславящи отмяната на процесното НП. Както в АУАН, така и в НП е налице конкретно описание на констатираното нарушение и на относимите обстоятелства, при които е било извършено. Налице е съответствие между словесното описание и правната му квалификация.

Правилен е изводът на въззивния съд за законосъобразно ангажиране на административнонаказателната отговорност на касатора за нарушение на чл. 51, ал. 1 Закона за ветеринарномедицинската дейност, съгласно който животновъдните обекти подлежат на регистрация по реда на чл. 137 от закона. Съгласно пар. 1, т. 36 от ДР на Закона за ветеринарномедицинската дейност, животновъден обект е всяко място, където временно или постоянно се отглеждат или настаняват животни, с изключение на ветеринарните клиники или амбулатории. Въз основа на приетите по делото писмени и гласни доказателства се установява, че в жилището на касатора, на 02.07.2020 г. са отглеждани два броя кошера с пчелни семейства, от което следва, че жилището е представлявало животновъден обект. Условието за регистрация на животновъдни обекти, в които се отглеждат пчели, са детайлно регламентирани с Наредба № 10 от 01.04.2015 г. за условията за регистрация и реда за идентификация на пчелните семейства, издадена от министъра на земеделието и храните, на основание чл. 51, ал. 9 от Закона за ветеринарномедицинската дейност. Съгласно чл. 2, ал. 2 от Наредбата, регистрацията на животновъдните обекти се извършва по реда на чл. 137 от Закона за ветеринарномедицинската дейност. В случая е безспорно установено, че жилището на касатора, в което са отглеждани пчели, не е било регистрирано по реда на чл. 137 от Закона за ветеринарномедицинската дейност като

животновъден обект, с което С. е осъществил състав на нарушение по чл. 51, ал. 1 от същия закон. Поради това, законосъобразно му е наложена глоба в минималния размер от 300 лв., предвиден с чл. 449а, ал. 1 от З..

В случая не са налице основания за приложението на чл. 28 ЗАНН. Установеното нарушение не е маловажно, тъй като не разкрива по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с други нарушения от същия вид. Напротив, от свидетелските показания на актосъставителя, снети от въззивния съд, се установява, че живущи на адреса, на който се намира и жилището на касатора, нееднократно са подавали жалби за отглеждани от С. пчели, което обуславя извод, че от нарушението са претърпени сериозни неудобства от съседите на нарушителя. Същевременно, липсата на регистрация на обекта, в който са отглеждани пчелите, застрашава здравословното им състояние и качеството на пчелните продукти. С оглед тези обстоятелства, съдът приема, че влошеното здравословно състояние на касатора и твърдението му за невъзможност да заплати наложената му глоба, не могат да обосноват приложението на чл. 28 ЗАНН.

При постановяване на решението СРС не е допуснал нарушение на процесуалните правила. Не са били ограничени процесуалните права на страните, а решението е мотивирано. Съдът е обосновал правните и фактическите си изводи, чрез подробно обсъждане на приетите доказателства и доводите на страните.

Воден от горното, Административен съд София- град, XVI-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 21.04.2021 г., постановено от Софийски районен съд, НО, 107 състав по нахд № 469/2021 г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.